

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201217
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8616201217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, L., občan SR, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia 324,34 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 321,34 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 321,34 eura od 6.4.2016 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 8401475 zo dňa 23.2.2007 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 298,37 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, VS 9116 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou dňa 21.3.2016 proti žalovaneému domáhal o vydanie bezdôvodného obohatenia 324,34 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s príslušenstvom.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o zmluvu o úvere č. 8401475 zo dňa 23.2.2007 vo výške 10 000,- Sk (331,94 eura), za poplatok vo výške 9 680,- Sk (321,32 eura) s tým, že celkovú čiastku vo výške 19 680,- Sk (653,26 eura) zaplatí žalovanému v 12 splátkach po 1 640,- Sk (54,44 eura). Poplatok z predmetného úveru predstavuje 96,80 % navýšenie. Žalovanému na predmetný úver zaplatil 653,28 eura. Poplatok vo výške 9 680,- Sk (321,32 eura je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 13 všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplneniu, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok

a navyše nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka, ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod.? Čo sa týka predmetného poplatku, poukázal na rozsudok OS Prešov, sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve o tejto časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem všetkých náležitostí musí obsahovať: sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch), ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmluve o úvere taktiež absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe.

Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami, t. j. 653,28 eura a výškou úveru 331,94 eura, teda vo výške 321,34 eura. O tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel od združenia na ochranu občana spotrebiteľa v mesiaci január 2016, kedy bol informovaný o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo ako úmyselné konanie vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

Predmetom konania bolo o vydanie bezdôvodného obohatenia 324,34 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s príslušenstvom.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: zmluva o úvere zo dňa 25.2.2007, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, splátky a pokuty, prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, vyjadrenie žalovanej zo dňa 7.4.2016, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/42/2016 a zistil tento skutkový stav:

Na pojednávaní konanom dňa 28.5.2015 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného.

Zo zmluvy o úvere č. 8401475 zo dňa 23.2.2007 na čl. 5 spisu súd zistil, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 10 000,- Sk (331,94 eura) za poplatok vo výške 9 680,- Sk (321,32 eura) s tým, že celkovú čiastku 19 680,- Sk (653,26 eura) mal žalobca zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 1 640,- Sk (54,44 eura).

Žalobca doposiaľ zaplatil žalovanému sumu 653,28 eura.

V písomnom vyjadrení zo dňa 7.4.2016 na čl. 25 spisu žalovaný uviedol, že je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Ďalej uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení zákona môže domáhať v subjektívnej (dvojročnej) lehote, teda od okamihu keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Žalovaný uviedol, že táto lehota žalobcovi už márne uplynula. V žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Poukázal na to, že požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu, a to dňa 6.2.2011. Žalobca svoj návrh na súde uplatnil až dňa 21.3.2016. Navrhol žalobu žalobcu ako neopodstatnenú a premlčanú v plnom rozsahu zamietnuť.

Podľa čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru na čl. 5 spisu dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis /v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy/ v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia

vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Ide o typickú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy dňa 23.2.2007 v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré

spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 331,94 eura a žalobca žalovanému zaplatil na predmetný úver sumu 653,28 eura

Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o úvere, táto neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, preto sa poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd zistil a medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 331,94 eura a žalobca doposiaľ žalovanému uhradil sumu 653,28 eura. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 321,34 eura / 653,28 eura - 331,94 eura /, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať v zmysle I. výroku rozsudku, podľa § 451 Občianskeho zákonníka ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

Žalovaný neposkytol žalobcovi reálny údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru, ktorú skryl do poplatku vo výške 321,32 eura, ktorý mal byť z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a z 1/3 úrokom. Za tento poplatok však žalovaný neposkytol žalobcovi reálne plnenie, bol súčasťou formulárovej zmluvy, nebol individuálne dojednaný a svojou výškou a absenciou protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je pre neprijateľnosť neplatnou podmienkou.

Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ 17 U192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzujú spotrebiteľov a vystavujú ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu. „ Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18 Co 109/2011, 5Co 219/2013.

Podľa internetovej kalkulačky výpočtu ročného úroku a RPMN by pri výške úveru 331,94 eura, poplatku 321,32 eura a dobe splácania 12 mesiacov činila ročná úroková miera 96,79 % a RPMN 304,10 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci február 2007 so splatnosťou do roka na úrovni 14,70 % ročne. Výška úrokov 96,79 % ročne podstatne / viac ako šesťnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci február 2007. Takáto výška ročného úroku je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a zakladá rovnako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu neplatného právneho úkonu.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd v II. výroku rozsudku určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 8401475 zo dňa 23.2.2007 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

Pokiaľ ide o námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú vzniesol žalovaný, túto považuje súd za neodôvodnenú. Podľa názoru súdu na predmetnú vec je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje na úmyselné

bezodôvodné obohatenie. Žalovaný ako nebankový subjekt ma dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvárania zmluvy o úvere platila právna úprava vyžadujúca okrem iného uvádzať RPMN umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru / pozri rozsudok KS v Prešove sp.zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011/. Žalovaný dlhodobo a masovo požaduje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, čo je súdu známe z vlastnej činnosti, preto je toho názoru, že z jej strany ide o konanie úmyselné a nepoctivé vo vzťahu k spotrebiteľom. Keďže samotná úverová zmluva bola uzatvorená 23.2.2007 a žaloba bola podaná na súde dňa 21.3.2016, teda pred uplynutím desaťročnej objektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o subjektívnu dvojiročnú premlčaciu dobu, z prehlásenia na čl. 16 spisu súd zistil, že žalobca sa dozvedel o svojich právach vo vzťahu k predmetnej zmluve v mesiaci januári 2016 zo strany Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

O trovách účastníkov konania a vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 298,37 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 26.5.2016, t. j. 3x 74,30 eura + 3x rež. paušál 8,58 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a), c), d), § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.